

Dați Cezarului ce este al Cezarului și lui Dumnezeu ce este al lui Dumnezeu

Versetul cheie: „Iar Isus le-a răspuns și le-a zis:
**Dați Cezarului ce este al Cezarului, și lui
Dumnezeu ce este al lui Dumnezeu. Și ei s-au
mirat de El.”**
Marcu 12:17

Pasaje biblice selectate:
Marcu 12:13-17

Și noi ne minunăm de înțelepciunea și învățăturile lui Isus. Versetul nostru cheie a devenit parte din limbajul popular în diverse țări creștine. La două milenii după ce Isus a rostit aceste cuvinte, ele încă răsună ca o mare adevăr.

În contextul versetului cheie, îi vedem pe farisei și pe irodiani, care se urau reciproc, unindu-și forțele pentru a-L prinde în capcană pe Domnul nostru. Cuvintele lor erau ipocrite. „Au trimis la El pe unii dintre farisei și pe unii dintre irodiani, ca să-L prindă în capcană prin vorbele Lui. Aceștia au venit și l-au zis: «Învățătorule, știm că ești sincer și că nu ții seama de părerea nimănui. Căci Tu nu Te lași influențat de aparențe, ci înveți cu adevărat calea lui Dumnezeu. Este oare îngăduit să dăm impozit Cezarului, sau nu? Să-l dăm, sau să nu-l dăm?» (Marcu 12:13,14). Cuvintele lor erau ipocrite, fiind adânc înrădăcinate în inimile lor. Ei nu credeau nici măcar pentru o clipă că Isus „învăța cu adevărat calea lui Dumnezeu”. Percepându-le motivele răutăcioase, Isus a răspuns: „De ce Mă aprilie 2026

ispitiți, fățarnicilor? Arătați-Mi banii de impozit. Atunci, I-au adus un dinar.” (Matei 22:18,19). Faptul că fariseii și irodienii I-au adus un dinar era o dovadă suplimentară a înșelăciunii lor.

Șechelul evreiesc era moneda de tribut pentru slujba din templu. Dinarul era o monedă romană. Impozitul roman se plătea în dinari. Detractorii lui Isus, având acea monedă în punga lor și oferind-o în locul șechelului, au arătat că ei înșiși credeau că era legal să plătească tributul lui Cezar. Pretențiile lor erau, așadar, false.

Luând moneda în mâini, Isus a arătat-o tuturor. El a întrebat: „A cui este chipul și inscripția aceasta?” Ei I-au răspuns: „A lui Cezar.” Isus le-a răspuns: „Dați Cezarului ce este al Cezarului, și lui Dumnezeu ce este al lui Dumnezeu.” Și ei s-au mirat de El. (Marcu 12:16,17). Evanghelia după Matei adaugă că apoi „L-au lăsat și au plecat” (Matei 22:22). Căzuseră în propria lor capcană; complotul lor a eșuat și este consemnat ca o lecție concretă pentru toate timpurile.

Ca creștini în lumea confuză de astăzi, ne confruntăm cu întrebări polarizante privind practicarea credinței noastre. Filozofii opuse încearcă să folosească Scriptura pentru a-și susține poziția. Când suntem trași în multe direcții diferite, Cristos și învățăturile Sale rămân ancora noastră. Să-L slujim mai întâi pe Dumnezeu, Creatorul nostru. Să urmăm învățăturile simple ale lui Isus privind iubirea față de Dumnezeu și iubirea față de aproapele. Să-i iubim chiar și pe dușmanii noștri! Isus a spus: „Vă spun vouă, celor care ascultați: lubiți-vă dușmanii, faceți bine celor care vă urăsc, binecuvântați pe cei care vă blestemă și rugați-vă pentru cei care vă maltratează. Celui care vă

lovește pe o obraz, întoarceți-i și celălalt. Și celui care vă ia mantaua, nu-i refuzați nici tunica.” Luca 6:27-29

Regula de Aur strălucește cu lumina sa strălucitoare pe calea vieții noastre de zi cu zi. „Așa cum vreți ca oamenii să vă facă vouă, așa să le faceți și voi lor.” (Luca 6:31). Să-i dăm lui „Cezar” ceea ce i se cuvine prin lege și să-i dăm lui Dumnezeu tot ce avem.